

УВОДНЕ И ЗАВРШНЕ МИСЛИ

у

ЗБОРНИКУ

**МИСЛИ О СМИСЛУ,
СУШТИНИ И ИСТИНИ**

БЕЗ ПРЕДРАСУДА

-ЗРАЦИ БУДУЋНОСТИ-

(ТРЕЋЕ ИЗДАЊЕ)

АУТОР мр РАДИВОЈ Ж. НИНИЋ

(ЗБОРНИК ЈЕСТЕ ЗБИР ТЕКСТОВА СА САЈТА ДРУГИМ РЕДОСЛЕДОМ)

Београд, 2019.

Смисао! Суштина!

Смисао смисла – превазиђимо несмисао, уђимо у суштину!

Неко би рекао – превазиђимо бесмисао, дођимо до суштине!

Да ли смо на улазу могућег? Да ли нам се осмехује смисао, коначно?

Да ли назиремо суштину? Да ли нам је доступна, коначно?

Да ли може да постоји суштина без смисла?

Да ли може да постоји смисао без суштине?

Дођосмо до провалије несмисла/бесмисла/,без суштине. Да ли смо сами нешто поставили испред себе да је не угледамо на време? Да ли је касно? Оптимисти би рекли – и сад није касно. Стали смо, и стојимо на ивици. Неко нам пружа штап, или уже, не знам тачно, да ухватимо, можда, сламку, ако није штап или уже? Да ли је то само привид? Вапимо у немоћи да се ишчупамо из канџи немоћи. Јака је и клизава. Шта да учинимо да правилно чинимо? Шта је правилно и право у свем том неправилном и неправом? Шта је стварно, шта је привид?

Стваран је несмисао, бесмисао, празнина ума и разума. Стварна је заблуда,кћер несмисла,бесмисла,празнине ума и разума. Стојимо,гледамо у њу,и не примећујемо да је ту,да нас опседа, притиска,једе,троши,меље.Радујемо се сопственој лудости,сопственом немару за умно и разумно. Додирујемо је,а не видимо је,не знамо да је ту,а ту је,празна, неразумна, неосећајна, а тако себична,упорна и гладна нас,незасита нашег неумног,неразумног и неразумљивог,заносно опојна без мириса,заносно укусна без укуса,заносно заводљива без лепоте и дражи,очаравајуће неочаравајућа,бездушна и јалова. Ту је,јер желимо да је ту. Нисмо своји без ње. Она нам је и мајка и маћеха. Да ли смо свесни да је отров ума и разума,отров свести и савести? Нисмо,јер смо залуђени; неумно,неразумно и неразумљиво пристрасни према њој. Она воли то. Потхрањује нас заводљивошћу празног неумног и неразумног.Где нам је свест?Шта је с њом? Ко нам је одузео њу? Нађимо је. Шта је с умом,разумом и разумним? Где су? Где је смисао? Где је суштина? Зар смисао није суштина разума? Зар суштина није смисао разума?Како можемо без смисла и суштине? Како можемо без умног, разумног и разумљивог? Смисао јесте целовитост разумног,суштина правилног мишљења. Суштина јесте смисао целовитог,истинитог, умног,разумног и разумљивог,стварност која је ту,само је треба осетити,видети,додирнути. Није задовољна и трпи што је запостављена,омаловажена,потиснута и скрајнута с нападајућег здравог поља ума и разума. Тражи разумевање и помоћ. Усамљена је. Трпи. Смисао је уз њу,али немоћан,јер је гледа немоћну и изгубљену,притиснуту неумном, неразумном и неразумљивом предрасудом, заблудом.

Окренимо се полако од ивице понора, мирно погледајмо ко нам пружа помоћ за избављење из тог обруча лудила и понора безумља. Узмимо, прихватимо, не питајмо зашто и како, ако видимо и осетимо да је то право, што желимо и очекујемо. Пређимо из несмисла/бесмисла у смисао, из празнине у суштину. То нам је спас. То је истина. Хвала јој!

*„И управих срце своје
да упознам мудрост и да
познам безумље и лудост“.*

Еразмо Ротердамски

*„Нека вас оговарају, грде, осуђују,
затварају: дозволите и да вас обесе,
али објавите своју мисао. То није
право, већ дужност: велика обавеза
свих оних који имају шта да кажу,
да своју мисао износе на светлост
дана за опште добро.“*

Истина припада свима .

*Говорити је добро,
писати још боље...“*

Пол Луј Курије

Природа нам је дала ум, разум и психу, дала нам је свест, највредније што имамо уз живот. Ум, као моћ принципа, темељ свесног и разумног, даје нам моћ мисаоног, моћ разума, моћ правилног мишљења, па смо саздани од мисли, што нам намеће обавезу и дужност да правилно мислимо, јер нам се у томе огледа достојанство. Разумно признање да постоји бескрајно много ствари које превазилазе опсег нашег знања, пружа нам могућност да сазнамо и знамо што нисмо знали, да будемо против сопственог незнања и заблуда, које нам, нуде “привидан, смисао“. Наше мисаоно, „поље“ јесте простор за мисаоно стварање, за „сејање“ мисаоног, „семена“, које је основ за растење мисли, за стварање мисаоне природе ствари, за добијање жељеног мисаоног, „плода“, који ће да буде резултат ваљаности мисаоног, „семена“. Нека нам је здрава свест.

Посвећеност истини и значењу речи, израза и исказа довела ме је у широку област сазнавања, процењивања и оцењивања садржаја писаних текстова. Ваљаност садржаја зависи од његовог смисла(суштина), од смисаоних речи, од појмова, који јесу мерило правилног говора, правилно саопштеног, схваћеног и тумаченог смисла(суштина). Посебна област интересовања јесте разумевање и тумачење библијских садржаја. Правилним, суштинским читањем, разумевањем и тумачењем, уз поседовање контемплативне способности проналажења и правилног сагледавања скривених доказа о непостојању не-„постојећег“ „званичног“ у лажној „религији“ („хришћанство“), дошао сам у ниво изнад класичних библициста, јер нисам тумачио те садржаје као њихову афирмацију, већ долажење до суштине скривених доказа о непостојању што пише у њима, уз мноштво коришћених библијама. Ту јесте ИСТИНА.

Филозофирање, мудровање, умовање,
мишљење и тражење ИСТИНЕ о при-
роди, свету и животу, тражење и освет-
љење смисла(суштина), тј. правилност
мисли и њима успостављање правед-
ности долажења до ИСТИНЕ о природ-
ном, рационалном и реалном.

*„Филозофирати, мудрост волети,
у дело приводити и остварити,
јесте за човека и свет сазнајним и
стваралачким вредностима,*

ИСТИНАМА,

*лепотама и добротама
човечним постојати.*

Филозофирати, јесте

хуманизовати и очовечавати“.

Непознат аутор

све што јесте вредно траје,
све што волимо траје,
све јесте у уму и разуму,
све добро јесте у нама,
све јесте у љубави,
све јесте љубав,
волимо себе и друге,
волимо радост и радовање,
волимо знање,
знање са смислом,
знање са суштином,
знање с истином,
истинито знање ствара,
истина јесте смисао живота,
истина јесте суштина живота

Здраве, правилне мисли јесу снага и моћ разума.

Здраве, правилне мисли јесу резултат ваљаних разлога
здравог разума.

Ваљане разлоге ствара и намеће здрава свест(ум, разум,
психа).

Здрава свест поседује моћ уочавања правих веза и односа.

Праве везе и односи јесу темељ свесног.

Темељ свесног главно је полазиште правилног.

Правилно јесте показатељ нормалног.

Нормално јесте прави ниво схватања правилног.

Све се своди на свесно, нормално и правилно.

Зато постоје прави, здрави разлози.

Прави, здрави разлози стварају и граде правилна питања.

Правилна питања траже праве и правилне одговоре.

Прави и правилни одговори дају сазнање и граде знање.

Правилно сазнање јесте полазиште за грађење знања.

Право знање јесте моћ свесног.

Моћ јесте у здравој свести која прихвата право знање.

Све јесте у здравој свести, темељу нормалног и здравог.

Здрава свест тражи и воли истину.

Истина јесте суштина здраве свести.

Истина јесте апсолутна вредност човековог бивства.

Истина јесте једино мерило правих вредности.

Праве вредности јесу темељ постојања.

Постојање јесте оправдано истином и правим вред-
ностима. Волимо истину и праве вредности!